

První dítě (zvědavě):

Co to máš?

Druhé dítě (ukazuje klíč a obrátí se k lidem):

Klíč! Čí asi je? Není váš?

Neztratil někdo z vás klíč?

První dítě:

Ukaž? Odkud asi je?

Druhé dítě:

Od kostela? Nebo od fary?

Nebo...

První dítě (tiše):

Nebo by mohl být od nějakého srdce...

Druhé dítě (nechápatě):

Od srdce?

První dítě (šeptem vysvětluje):

No. Říká se, že když má někdo zamčené srdce, je smutný a sám, nebo protivný a zlý na celý svět. A ten, kdo má zamčené srdce, má zamčené i svoje dveře a nikoho nepustí dovnitř.

Druhé dítě (obrátil se k lidem):

Ten příběh znám! A vy?

Schola zpívá brumendo melodii písně Josefe, Marie...

Vypravěč:

Tehdy mělo mnoho lidí v jedné zemi také zamčená srdce.

Vládl tam císař Augustus

a pořádek hlídali jeho vojáci.

Lidé se báli. Neodvažovali se něco říkat nahlas, stěžovat si

nebo se někoho zastat nebo

prosadit dobrou věc. Říkali:

Nejjistější je zavřít se doma,

zamknout se a hledět si svého.

Císař chtěl tehdy zjistit, kolik

lidí žije v jeho říši, aby mohl

určit, jaké mu mají odevzdá-

vat daně. Proto vydal příkaz,

aby se každý zapsal na úřadě

ve městě, kde se narodil. Tak

šel Josef z Nazareta v Galileji

do Judeje, do města, které se

jmenuje Betlém, protože se

tam narodil a odtud pocháze-

la i jeho rodina. Marie, která

čekala dítě, musela jít s ním.

Dvě děti převlečené za Marii

a Josefa, nebo nesoucí jejich

postavičky z betléma projdou

a postaví se směrem k lidem.

Schola zpívá 1. sloku: Josefe,

Marie, víte, co se děje?

Vypravěč:

Když Josef s Marií došli do

Betléma, poznala Marie, že

narození dítěte už je blízko.

Josef hledal střechu nad hla-

vou, ale všechny dveře byly

zamčené. Přesto na jedny

zabušil.

Schola zpívá 2. sloku: Josefe,

Marie, kdo vám dveře otevře?

Vypravěč:

Josef slyšel, jak někdo otočil

klíčem v zámku.

Třetí dítě (drží v ruce klíč):

Je mi líto. Dnes máme úplně

obsazeno. Město je plné lidí.

Zkuste to jinde.

Vypravěč:

Pak klíč zachrastil a dveře se

zase zavřely. Josef zaklepal

na další.

Děti mohou několikrát zahrát

scénu hledání noclehu. Přitom

opakujeme píseň a jiné dítě

držící v ruce klíč odmítá Josefa

a Marii například slovy: Neobtě-

žujte. Sami máme málo. Táhně-

te, odkud jste přišli. Apod.

Vypravěč:

Maria s Josefem stáli za po-

sledními zavřenými dveřmi

a slyšeli, jak se klíč otáčí

v zámku. Naděje, že najdou

střechu nad hlavou, už byla

úplně malá. Jenže...

Další dítě (drží klíč):

Pojďte, ukážu vám místo,

kde můžete přenocovat!

Vypravěč:

Marie s Josefem konečně našli

místo ve chlévě. Byla tam slá-

ma a zvířata. Říká se, že oslík

a vůl a že svítla hvězda.

Pak se to stalo...

Dítě s hvězdou přichází, dává

Marii do rukou postavičku

Ježíše.

Schola zpívá 3. sloku: Josefe,

Marie, kdo jen tomu uvěří?

Vypravěč:

V chudé stáji dítě leží a jeho

jméno je Ježíš! Ten, komu

budou lidé říkat, že je klíč

Davidův. Když otevře, nikdo

nezavře, a když zavře, nikdo

neotevře. Až vyroste, bude

otevírat srdce všem, kteří jsou

uzavření životu, a pak otevře

nebe i nám. Díky lidem s ote-

vřeným srdcem může být na

zemi kousek nebe už teď!

První dítě:

Už víte, kdo ztratil ten klíč?

Druhé dítě:

Možná jsme ho ztratili všichni!

První dítě:

Už víte, odkud je?

Všechny děti:

Otevírá nebe v našem srdci

a jmenuje se Ježíš!

Děti, které účinkovaly, vytvoří

průvod, přejdou k betlému

v kostele a položí do jeslí malé-

ho Ježíše a klíč, příp. postavičky,

které nesly.

Schola zpívá píseň Klíč brány

otvírá...

